

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԿՈՄԻՍԱՐ

ԸՆԿԵՐ Ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆԻ ՀԱՌԸ

ԱՐՏԱՍԱՆԱԾ ԿԱՐՄԻ ԲԱՆԱԿԻ ԶՈՐԱՀԱՆԴԵՍՈՆ 1941 ԹՎԻ ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 7-ԻՆ
ՄՈՅՎԵԼԱՅԻ ԿԱՐՄԻ ՇՐԱՊԱՐԱԿՈՒՄ

Ընկեր կարմիր-բանակայիններ և կարմիր-նավատորմայիններ, հրամանատարներ և քաղաշխատողներ, բանվորներ և բանվորուհիներ, կոլտնտեսականներ և կոլտնտեսուհիներ, ինտելիգենտ աշխատանքի աշխատողներ, ժամանակավորապես գերմանական ավազակների լժի առկ ընկած եղբայրներ ու քույրեր մեր թշնամու թիկունքում, մեր փառապանդ պարտիզաններ ու պարտիզանուհիներ, որ քարուքանդ եք անում գերմանական զավթիչների թիկունքները:

Սովետական կառավարության և մեր բոլշևիկյան պարտիայի անունից ողջունում եմ ձեզ և շնորհավորում Հոկտեմբերյան Սոցիալիստական Մեծ ռեյոլուցիայի XXIV տարեդարձը:

Ընկերներ: Ծանր պայմաններում է վիճակվում մեզ այսօր տոնելու Հոկտեմբերյան ռեյոլուցիայի XXIV տարեդարձը: Գերմանական ավազակների ուխտադրուժ հարձակումը և մեր վզին վաթաթված պատերազմը սպառնալիք են ստեղծել մեր երկրի համար: Մենք ժամանակավորապես կորցրել ենք մի շարք մարզեր, թշնամին կանգնած է Լենինգրադի և Մոսկվայի դռների առաջ, թշնամին հույս ունի, թե հենց առաջին հարվածից հետո մեր բանակը ցիրուցան կարվի, մեր երկիրը ծունկ կչոքեցվի: Բայց թշնամին սաստիկ սխալվեց:

Զնայած ժամանակավոր անհաջողություններին՝ մեր բանակը և մեր նավատորմը հերոսաբար հետ են մղում թշնամու գրոհները ամբողջ ֆրոնտի երկարությամբ՝ ծանր կորուստներ պատճառելով նրան, իսկ մեր երկիրը, — մեր ամբողջ երկիրը, — կազմակերպվել ու դարձել է մի միասնական մարտական լազեր, որպեսզի մեր բանակի և մեր նավատորմի հետ միասին կենսագործի գերմանական զավթիչների ջախջախումը:

Օրեր են եղել, երբ մեր երկիրն է՛լ ավելի ծանր դրության մեջ է գտնվել: Հիշեք 1918 թվականը, երբ մենք տոնում էինք Հոկտեմբերյան ռեյոլուցիայի առաջին տարեդարձը: Այն ժամանակ մեր երկրի երեք քառորդը գտնվում էր օտարերկրյա ինտերվենտների ձեռքին:

Ուկրաինան, Կովկասը, Միջին Ասիան, Ուրալը, Սիբիրը, Հեռավոր Արևելքը ժամանակավորապես կորցրել էինք մենք: Մենք չունեինք զաշնակիցներ, մենք չունեինք Կարմիր Բանակ, — մենք այն նոր էինք սկսել ըստեղծել, հացը չէր հերիքում, չէր հերիքում զենքը, պակասում էր հանդերձանքը:

14 պետութիւններ այն ժամանակ վրա էին տալիս մեր երկրին: Բայց մենք չէինք վհատուում, հուսնեք չէինք կորցնում: Պատերազմի կրակի մեջ այն ժամանակ մենք կազմակերպեցինք Կարմիր Բանակն ու մեր երկիրը ռազմական լազերի վերածեցինք: Մեծ Լենինի ոգին էր այն ժամանակ մեզ ոգևորում՝ պատերազմ մղելու ինտերվենտների դեմ, և ի՞նչ: Մենք ջախջախեցինք ինտերվենտներին, վերադարձրինք բոլոր կորցրած տերիտորիաները և հաղթութիւնն ձեռք բերինք:

Այժմ մեր երկրի դրութիւնն անհամեմատ ավելի լավ է, քան 23 տարի սրանից առաջ:

Այժմ մեր երկիրը բազմապատիկ ավելի հարուստ է թե՛ արդյունաբերութեամբ, թե՛ պարենամթերքներով, թե՛ հումքով, քան 23 տարի առաջ: Մենք այժմ ունենք դաշնակիցներ, որոնք մեզ հետ միասին միասնական ֆրոնտ են բռնում ընդդէմ գերմանական զավթիչներին: Այժմ մեր կողմն է հիտլերյան բռնակալութեան լծի տակ ընկած Եվրոպայի բոլոր ժողովուրդները համակրութիւնն ու աջակցութիւնը: Մենք այժմ երեւելի բանակ և երեւելի նավատորմ ունենք, որոնք իրենց կրծքով են պաշտպանում մեր հայրենիքի ազատութիւնն ու անկախութիւնը: Մենք չունենք լուրջ պակասութիւն ոչ պարենամթերքների, ոչ սպառազինութեան և ոչ էլ հանդերձանքի: Մեր ամրոցը երկիրը, մեր երկրի բոլոր ժողովուրդները հենարան են հանդիսանում մեր բանակի, մեր նավատորմի համար, օգնելով նրանց ջախջախելու գերմանական ֆաշիստների զավթողական հորդանքներն: Մեր մարդկային ռեզերվներն անսպառ են: Մեծ Լենինի ոգին և նրա հաղթական դրոշմը այժմ մեզ ոգևորում են հայրենական պատերազմի ելնելու այնպես, ինչպես 23 տարի առաջ:

Միթե կարելի է կասկածել, որ մենք կարող ենք և պետք է հաղթենք գերմանական զավթիչներին:

Թշնամին այնքան էլ ուժեղ չէ, ինչպես նրան պատկերում են միջանի վախեցած ինտելիգենտիկներ: Սատանան այնքան սարսափելի չէ, որքան նրան պատկերում են: Ո՞վ կարող է ժխտել, որ մեր Կարմիր Բանակը մեկ տնդամ չէ, որ խուճապային վախուստի է մատնել գովաբանված գերմանական զորքերին: Եթե դատենք ոչ թե գերմանական պրոպագանդիստների պարծենկոտ հայտարարութիւններով, այլ Գերմանիայի իրական դրութեամբ, ապա դժվար չի լինի հասկանալ, որ գերմանաֆաշիստական զավթիչները կատաստրոֆայի առաջ են կանգնած:

Գերմանիայում այժմ տիրում է սոֆն ու աղքատութիւնը. պատերազմի չորս ամսվա ընթացքում Գերմանիան կորցրել է չորսուկէս միլիոն զինվոր. Գերմանիան արյունաքամ է լինում, նրա մարդկային տեղերներն սպառվում են, վրդովմունքի ուղին տիրում է ոչ միայն գերմանական զավթիչների լծի տակ ընկած՝ Եվրոպայի ժողովուրդներին, այլ նաև ըստ գերմանական ժողովրդին, որոնք պատերազմի վերջը չեն տեսնում: Գերմանական զավթիչները լարում են իրենց վերջին ուժերը: Դասկած չկա, որ Գերմանիան չի կարող երկար գերմանալ աշխարհի լարման: Էլի միջանի սպիտակ մի կես տարի, զուցե մի տարի, — և հիտլերյան Գերմանիան կոտլթի իւր ոճրագործութիւնների ծանրութեան տակ:

Ընկեր կարմիր-բանակայիններ և կարմիր-նավատորմայիններ, հրամանատարներ և քաղաշխատողներ, պարտիզաններ և պարտիզանուհիներ:

Ձեզ է նայում ամբողջ աշխարհը, որպես այն ուժին, որն ընդունակ է
 ոչնչացնելու գերմանական զավթիչների թալանչիական հրոսակախմբերին։
 Եվրոպայի ստրկացված ժողովուրդները, որոնք ընկել են գերմանական զավթիչների լծի տակ, ձեզ են նայում որպես ազատարարների։ Ձեզ մեծ
 ազատագրական միսիա է բաժին ընկել։ Ուրեմն, արժանի եղեք այդ միսիային։ Այն պատերազմը, որ դուք եք մղում, ազատագրական պատերազմ է, արդարացի պատերազմ է։ Թող ձեզ այդ պատերազմում ոգևորի մեր մեծ նախնիքները—Ալեքսանդր Նեվսկու, Դիմիտրի Դոնսկոյի, Կուզմա Մինինի, Դիմիտրի Պոժարսկու, Ալեքսանդր Սուվորովի, Միխայիլ Կուտուզովի—քաջարի օրրազը։ Թող ձեզ հովանի լինի Մեծ Լենինի հաղթական դրոշմը։

Լիովին ջախջախենք գերմանական զավթիչներին։

Մահ գերմանական օկուպանտներին։

Կեցցե մեր փառապանծ հայրենիքը, նրա ազատությունը, նրա հաղթանակները։

Լենինի դրոշի ներքո — առաջ գեպի հաղթություն։

4482